

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

på begäran av Europeiska unionens råd om en rekommendation till rådets beslut beträffande växelkursfrågor som har samband med CFA-francen och den komoriska francen

(CON/98/37)

(1999/C 200/05)

1. Den 24 juli 1998 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande om ett förslag till rådsbeslut i ovanstående fråga (nedan kallat "beslutsutkastet"). Dokumentet KOM(1998) 412 slutlig, vilket innehöll beslutsutkastet och en motivering som lagts fram av Europeiska kommissionen, överlämnades till ECB. ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artikel 109.1, andra stycket, i samverkan med artikel 109.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat "fördraget"). I enlighet med artikel 17.5, första meningen, i arbetsordningen för ECB, har detta yttrande antagits av ECB-rådet.
2. Beslutsutkastet föreskriver att Frankrike tillåts behålla sina nuvarande avtal beträffande växelkursfrågor med UEMOA (Union économique et monétaire ouest-africaine – Västafrikanska ekonomiska och monetära unionen), med CEMAC (Communauté économique et monétaire de l'Afrique Centrale – Centralafrikanska ekonomiska och monetära gemenskap) och med Komorerna då euron ersatt den franska francen. Enligt beslutsutkastet skall Frankrike och de afrikanska signatärerna av avtalen ha kvar det odelade ansvaret för tillämpningen av dessa avtal. Beslutsutkastet behandlar också olika procedurregler för de franska myndigheterna avseende tillämpningen av Frankrikes nuvarande avtal med UEMOA, CEMAC och Komorerna, förhandlingen och genomförandet av ändringar i dessa avtal samt föreläggandet av planer som förändrar dessa avtals karaktär och räckvidd.
3. ECB konstaterar att konvertibilitet för CFA-francen och den komoriska francen under de nuvarande avtalen om växelkursfrågor med UEMOA, CEMAC och Komorerna baserar sig på ett budgetåtagande från det franska finansministeriets sida och inte på något åtagande från franska centralbanken. Genom att tillåta Frankrike att låta de nuvarande avtalen om CFA-francen fortsätta att vara i kraft kommer, enligt ECB:s uppfattning, inte Europeiska gemenskapen att bli part i avtalen. Enligt internationell rätt kommer avtalen att vara och förbli avtal mellan Frankrike och de berörda afrikanska staterna. ECB föreslår därför att andra stycket som avser artikel 4 skall strykas i motiveringen. I detta avseende skulle ECB vilja klargöra att ändringar i avtalen inte kan komma att medföra något åtagande att upprätthålla konvertibiliteten för CFA-francen eller för den komoriska francen, ej heller innebär det något åtagande för ECB eller någon part av ECBS. ECB anser att en hänvisning skall göras till denna punkt i ingressen till beslutsutkastet. Dessutom har ECB noterat att, som nämnt i sjunde stycket i ingressen, det inte är troligt att dessa avtal i någon betydande omfattning kommer att påverka euroområdet gemensamma penning- eller valutapolitik. ECB anser det värdefullt att hänvisning också görs i ingressen avseende det faktum att varje ändring som görs till dessa avtal skall ske utan att detta skadar den gemensamma valutapolitiken att upprätthålla prisstabilitet i enlighet med artikel 3a.2 i fördraget. Detta är en så viktig punkt att en liknande hänvisning i huvuddelen till beslutsutkastet, till exempel i artiklarna 4 och 5, också vore befogad. ECB anser vidare att det i ingressen skall hänvisas till att beslutsutkastet inte skall ha någon prejudicerande verkan för åtgärder som gemenskapen kan komma att besluta om i framtiden och som gäller förhandlingar om och ingående av avtal med andra stater eller internationella organisationer om monetära frågor eller växelkursfrågor.
4. ECB anser inte att de procedurregler som åläggs Frankrike genom beslutsutkastet ger fullt erkännande till den konsultativa roll som genom fördraget tillskrivs ECB i fördraget vad gäller att förhandla och avtala om ändringar av Frankrikes nuvarande avtal med UEMOA, CEMAC och Komorerna. Medan artikel 5 i beslutsutkastet bekräftar det faktum att planer att ändra dessa avtals karaktär eller räckvidd erfordrar rådets godkännande efter konsultation med ECB, föreskriver nämnda artikel att sådana planer först framläggs av Frankrike endast till Europeiska kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén. ECB anser att underlåtenhet att presentera sådana planer för ECB inte överensstämmer med den konsultativa roll som avses för ECB i artikel 109.3 i fördraget. Eftersom ECB kommer att företrädas i Ekonomiska och finansiella kommittén, anser ECB det lämpligt att dessa planer lämnas direkt till ECB med hänsyn till dess konsultativa roll beträffande förhandling och ingående av avtal som rör monetära frågor eller växelkursfrågor med andra stater. I detta avseende poängterar ECB att dessa

avtal, i enlighet med artikel 109.3 i fördraget, skall garantera att gemenskapen uttrycker en enda ståndpunkt.

5. Vidare, medan artikel 3 i beslutsutkastet föreskriver att de behöriga franska myndigheterna regelbundet skall hålla Europeiska kommissionen, ECB och den Ekonomiska och sociala kommittén informerade om tillämpningen av avtalen, skall de franska myndigheterna endast informera Europeiska kommissionen och den Ekonomiska och finansiella kommittén före förändringar av den fasta kursen mellan euron och CFA-francen eller den komoriska francen. Dessutom skall Frankrike, i enlighet med artikel 4 i beslutsutkastet, endast informera Europeiska kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén i förväg om ändringar av avtalen i den mån de inte innebär förändringar av avtalens karaktär eller räckvidd. ECB anser att ECB skall

omfattas direkt i alla aspekter av processen av samma skäl som de som framlagts i stycke 4 ovan.

6. Detta ECB-yttrande kommer att offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 22 september 1998.

ECB:s vice ordförande

C. NOYER

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

på begäran av Europeiska unionens råd om en rekommendation till rådets beslut beträffande växelkursfrågor rörande den kapverdiska escudon

(CON/98/57)

(1999/C 200/06)

1. Den 11 december 1998 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande om ett förslag till rådbeslut i ovanstående fråga (nedan kallat "beslutsutkastet"). Dokument KOM(1998) 663 slutlig, daterad den 18 november 1998, vilket innehöll beslutsutkastet och en motivering, överlämnades till ECB. ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundar sig på artikel 109 l.1, andra stycket, i samverkan med artikel 109.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat "fördraget"). I enlighet med artikel 17.5, första meningen, i arbetsordningen för ECB, har detta yttrande antagits av ECB-rådet.
2. Beslutsutkastet föreskriver att Portugal tillåts behålla sina nuvarande avtal beträffande växelkursfrågor med Kap Verde då euron ersatt den portugisiska escudon. Enligt beslutsutkastet skall Portugal och Kap Verde ha kvar det odelade

ansvaret för tillämpningen av detta avtal. Beslutsutkastet behandlar också olika procedurregler för de portugisiska myndigheterna avseende tillämpningen av Portugals nuvarande avtal med Kap Verde, förhandlingen och genomförandet av ändringar i detta avtal samt föreläggandet av planer som ändrar detta avtals karaktär och räckvidd. I själva verket är beslutsutkastet till stor del likt ett tidigare beslut beträffande växelkursfrågor som rör CFA-francen och den komoriska francen, en fråga i vilken ECB konsulterades den 24 juli 1998 och i vilken ECB levererade ett yttrande den 22 september 1998 (CON/98/37, som i detta yttrande även refereras till som "det franska fallet").

3. ECB konstaterar med tillfredsställelse att dess observationer avseende det ovan nämnda beslutet i det franska fallet även har införlivats i det aktuella beslutsutkastet.